

Svajonų
ROMANAI

Aistra

KAT CANTRELL

Kaip atsikratyti JO?

2017 liepa–rugpjūtis

Jaunavedžių

žaidimai

knygute.lt

Kat Cantrell
(Ketė Kentrel)

KAIP ATSIKRATYTI JO?

Dviejų knygų serija
„Jaunavedžių žaidimai“
Antra knyga

Versta iš Kat Cantrell,
From Fake to Forever, 2015
© Kat Cantrell, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Rima Čeliauskaitė, vertimas iš anglų kalbos,
2016

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0255-2

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

Pirmas skyrius

Netikėta kelionė į Manhataną Meredithi Čandler-Haris atrodė kaip šauni pramoga. Apsilankymas viename iš geriausių mados namų – dar šaunesnė. Pasakyti vyrui, kurį ji bando pamiršti dvejus metus, kad jie susituokę, – nieko gero. Šis reikalas beveik sugadino visą kelionę į Manhataną, apsilankymą mados namuose ir apkartino martinio skonį.

Tai buvo Džeisono gėrimas.

Mereditė kuo nepastebimiau pasimuistė ant odinės sofas laukdama, kol administratorė įleis ją į Džeisono Linhursto, *Linmados* vykdomojo direktoriaus, šventovę. Paaiškėjo, kad jis dar yra ir Meredithės vyras.

– Ponas Linhurstas tuoj su jumis susitiks, – pakvietė administratorė lediniu balsu.

Taip šaltai su Meredith kalbėdavo visos moterys, kurios pavydėdavo to, kuo Dievas ją apdovanojo. Nenuostabu, kad ši moteris su ja kalba taip šaltai, juk ji nemandagiai bandė Meredithi parodyti duris. Vargšė, ji tikrai nenuotuokia, su kuo turi reikalų.

Už *Linmados* priimamojo biure virė darbas. Stilingai apsirengę vyrai ir moterys buvo pa-

skendę nesuskaičiuojamoje galybėje darbų. Susižavėjusi Meredith ištempė kaklą ir žvilgtelėjo į kreida apibrėžtus dailius drabužius, jų iškarpas ant pergamentinio popieriaus ir medžiagų atraižas, paskleistas ant stalų.

Štai kur kunkuliavo mados ir stiliaus alchemija. To pakako, kad moteriai apsisuktų galva. Ji dievino viską, kas susiję su drabužiais: juos pirkti, dėvėti, turėti, derinti. Bet moteriai, kuri norėjo nusipirkti pusę savo sesers vestuvinių suknelių kūrimo įmonės, *Linmada* buvo daugiau nei tik verslas. Tai buvo bendraminčių meka.

Net Meredith turėjo Linmados džinsų porą. Žinoma, ji nežinojo, kas toks yra Džeisonas, kai pastebėjo jį Las Vegaso naktinio klubo šokių aikštelėje. Ji tik atkreipė dėmesį, kad šis vyras moka puikiai judėti ir turi nuodėmės vertus skruostikaulius. Ir ji užsigeidė šio vyro. Tačiau po dvejų metų suvokė, kad nusičiupo daug didesnę kąsnį, nei kada būtų galėjusi pasvajoti.

Smalsūs žvilgsniai nulydėjo Meredithę, einančią paskui šaltąją administratorę į kampinginį kabinetą.

- Pone Linhurstai?! - per atviras duris šūktelėjo administratorė. - Jūsų lankytoja jau čia.

Pone Linhurstai. Tik jau nereikia. Tas vyras per vieną savaitgalį Meredithi parodė tiek nešvankybių, kiek po jo nesugebėjo visi jos meilūžiai kartu sudėjus. Jos nusivylimui. Negi neatsirado *nė vieno*, kuris būtų privertęs ją pamiršti tobulą vyrą, sukėtusį jos pasaulį prieš tiek daug laiko?

- Ačiū, brangute. Susitvarkysiu pati.

Meredithė apėjo administratorę ir įplaukė į kabinetą, lyg jis jai priklausytų. Juk būtent taip reikia patraukti žmonių dėmesį.

O jai reikėjo Džeisono dėmesio. Nes turėjo jį įtikinti išsiskirti nesispyriojant. Tuoju pat. Tik tada ji išdrįs prašyti tėvo paskolos ir galės išpirkti sesers verslo dalį.

Be to, ji nebuvo pasiruošusi gyventi santuokoje nei su Džeisonu, nei su kuo nors kitu. Ypač dabar, kai išsiaiškino, kuo nori būti užaugusi. Štai kodėl šaltoje ryto šviesoje Las Vegaso stiliaus vestuvės, įvykusios naktį, pasirodė prasta mintis. Tų dokumentų net nereikėjo liesti. Ir štai ji čia. Susituokusi su Džeisonu.

Kaltininkas sėdėjo prie stiklinio stalo, modernaus ir dailaus. Kaip ir pats savininkas. Kai jų žvilgsniai susidūrė ir sustingo, ji trūksmingai įkvėpė. O, taip. Štai kodėl joks vyras pasaulyje

nesugebėjo ištrinti Džeisono iš galvos.

Tie skruostikauliai verti nuodėmės. Meniška pašiaušti šviesūs plaukai tiesiog meldė, kad į juos panardintum pirštus ir prisitrauktum veidą aistringam bučiniui. Sąmojingas, jausmingas ir, Dieve visagalis, jis mokėjo *klausytis*. Vyrai retai pakeldavo akis aukščiau Meredithės pečių, bet Džeisonas klausė jos nuomonės ir domėjosi jos mintimis.

Su šiuo vyru ji lygindavo visus kitus ir suprasdavo, kad jiems iki Džeisono toli. Per dvejus metus jo trauka nesumažėjo nė per plauką.

Džeisonas, toks žavus, kad net seilės tįso, pakilo iš už stalo; jis vilkėjo dailiu tamsiu kostiumu, sukurtu ir pasiūtu vos už kelių metrų nuo jo kabineto.

– Meredithė. Atrodai puikiai.

Jeigu jis ir nustebo dėl netikėto vizito, sugėbėjo nuslėpti.

– Ačiū, kad sutikai pasimatyti iš anksto neperspėjus. – Na, argi ne malonu? Du žmonės vėl susitinka, nors manė, kad daugiau niekada nė nenorės pažvelgti vienas į kitą. Nėra reikalo viską gražinti. – Turime problemėlę. Kuo greičiau ir ramiau ją išspręsimė, tuo geriau.

Jo veidas apniuko.

- Tikrai tikiuosi, kad tu nesiruoši man pasakyti, jog tapai nėščia.

Kuo jis ją laiko? Ji užgniaužė pyktį. Jie tikrai gerai nepažįsta vienas kito. Jų pašėlęs savaitgalis Las Vegase buvo tik nuotykis, o ne gyvenimo draugo paieškos.

Santuoka buvo klaida. Ir jie abu tai žino.

- O ne, nieko panašaus, - Meredith mostelėjo ranka ir prisėdo ant vienos iš kėdžių prie Džeisono stalo, tikėdamasi, kad jis supras užuominą ir atsisės pats. Tai juk draugiškas apsilankymas.

Jis šiek tiek atsipalaidavo, bet nesisėdo.

- Tada visa kita lengvai sutvarkoma. Kuo galiu padėti?

Kaip keista. Nuogi jie praleido daugybę valandų. Liežuviu ji išragavo kiekvieną jo odos centimetrą po tuo kostiumu. Jie buvo svetimi tiek dabar, tiek anksčiau. Ir kartu ne tokie ir svetimi. Atrodė, kad matėsi vos vakar.

- Štai kokia juokinga istorija, - Meredith nusisypsojo, tarsi taip ir būtų. - Pameni, kaip radome tą visą naktį dirbančią santuokų registravimo tarnybą ir nusprendėme, kad būtų puiku, jei Las Vegase sudarytume Suaugusiųjų paktą.

Suaugusiųjų paktas.

Tuo metu tai atrodė puiki idėja... Išgėrus galybę taurelių tekilos, nesuskaičiuojamą skaičių kokteilių ir martinio. Jų žvilgsniai susidūrė ir jie nebegalėjo paleisti vienas kito visą savaitgalį. Jie pasinėrė į, regis, nesibaigiantį pokalbį, per kurį Meredith šiam ką tik sutiktam žmogui išliejo sielą, ko niekada nebuvo dariusi. Ir jis darė tą patį. Jie abu ieškojo ko nors, kas padėtų pereiti tiltą tarp jaunystės užgaidų ir tolesnio gyvenimo.

Suaugusiųjų paktas nebuvo susijęs su santuoka. Jie labiau norėjo įsitikinti, kad gali elgtis kaip suaugę, kad toks įsipareigojimas kaip santuoka visai nebus baidus, jeigu tai padarys drauge. Ironiška, bet santuoka, kuri turėjo įrodyti, kad jie yra suaugę, virto tikra suaugusiųjų problema.

- Žinoma, pamenu, - tarė Džeisonas. - Tai buvo vienintelis kartas, kai įgyvendinau kvailą mintį.

Meredith atsiduso. Kaip jam gerai. Kvailystes ji krėsdavo nuolat. Suaugusiųjų paktas turėjo suteikti jai jėgų palikti grožio konkursus užnugaryje ir rasti tokią vietą, kurioje ją vertintų už protą. Tačiau tokios vietos ji dar nerado.

- Paaiškėjo, kad tie santuokos dokumentai kažkaip buvo užpildyti.

- Ką? - Džeisono veidas tapo nuožmus. - Kaip tai nutiko? Turėjai suplėšyti tuos popierius.

- Aš taip ir padariau! Na, išmečiau. - Ji *turbūt* išmetė. Bėda ta, kad to gerai neatsimena. - Niekas nesakė, kad reikia suplėšyti.

- Taip reikia elgtis su tokiais dokumentais, jei nenori, kad jie patektų į netinkamas rankas, Meredith. - Ši žinia, regis, pakirto jam kojas, ir jis atsisėdo. - Kredito kortelių numeriai, teisinės sutartys. Santuokos dokumentai, kai kitą rytą suvoki, kad jų apskritai nereikėjo pildyti.

Jis perbraukė pirštais sušiauštus plaukus. Merediths pirštai net išsitiesė, panorus jį paliesti. Ji skausmingai suvokė, kad slapčia vylėsi, jog, išsiaiškinus šią kvailą klaidą, jie suartės dėl senų gerų laikų. Paskutinis pasivartymas Džeisono lovoje greičiausiai ją išgydytų visiems laikams ir ji pagaliau galėtų judėti į priekį.

Deja, bet pikta jo veido išraiška šiltų jausmų jos pilve nesukėlė.

- Ką padarysi, taip jau nutiko, - tarė *Meredithė*. - Mes teisiškai susituokę jau dvejus metus.

Dabar mums reikia tai sutvarkyti. O vėliau gal galėtume susitikti ir išgerti taurę ar dvi?

Pasiūlymas tikrai nebuvo subtilus, tačiau geresnio nesugalvojo. Ji norėjo pasižiūrėti, ar tarp jų tebėra nors kibirkštėlė.

- Sutvarkyti? O, supratau. Atvykai čia, nes pamatei pranešimą apie mano sužadėtuves ir nori šantažuoti, - pavargęs linktelėjo jis. - Kiek nori?

Džeisonas susižadėjęs? Tai puiku. Akivaizdu, kad jis taip pat problemą nori išspręsti greitai ir tyliai. Meredith vis įtikinėjo save, jog yra kitaip, bet klydo.

Pasirodo, jis daug sklandžiau pajudėjo į priekį nei ji, tai ją skaudžiai nuvydė. Vadinas, nebus jokio trumpo suartėjimo. Jokio paskutinio pašėlusio savaitgalio.

- Man nereikia tavo pinigų, Džeisonai. Tik skyrybų be jokių turto dalybų ir priekabių.

- Žinoma, - sarkazmas tiesiog veržėsi per kraštus. - Kai tik Las Vegase sužinėjai, kad esu Betinos Linhurst sūnus, tau prieš akis sumirgėjo dolerio ženkliai. Prisipažink. Tyčia užpildai santuokos dokumentus, tikėdamasi gauti naudos vėliau. Tik man keista, jog užtrukai taip ilgai, kol sužaidei šį žaidimą.

Jos apatinė lūpa net atvipo.

- Tu tikrai pamiršai, kad esu kilusi iš Čandler-Harisų šeimos. Man nereikia tavo niekingų mados imperijos pinigų. Iš mano tėvo pinigų buvo pastatytas Hjustonas. Tad pasilaikyk sau tuos šlykščius dolerius, pasirašyk skyrybų dokumentus ir eik tvarkyti savo reikalų.

Na, ji sukarpė visas savo tėvo kredito korteles, bet Džeisonui to nebūtina žinoti.

Nežinia dėl ko, bet Džeisonas nusišypsojo. Įtampa atslūgo ir jis atsilošė krėsele.

- Meluočiau, jei sakyčiau, kad pamiršau, ko-
kia tu įžūli. Jei čia atvykai ne dėl pinigų, tai dėl ko?

- Argi tai taip sudėtinga? - ji nerūpestingai mostelėjo jo pusėn, rodydama, jog tai visai paprastas reikalas, nors iš tiesų buvo didelė bėda. Jos šeima jokių būdu neturi sužinoti, kad ji dar neišsprendė šios problemos. - Mums abiem naudingos tylios skyrybos. Dėl to aš čia ir esu.

- Tu jau parengi dokumentus? Puiku. Duok man kopiją, o aš persiųsiu ją savo advokatams. Jei viskas bus gerai, pasirašysiu ir tau išsiųsiu. Ačiū, kad užsukai. Palydėsiu tave.

Jis atsistojo. Meredithė liko sėdėti.

- Kur garantijos, kad neišpliurpsi visko spaudai?

Jei jos tėvas sužinotų, kaip neapgalvotai pasielgė jo dukra, niekuomet nesuteiktų jai paskolos išpirkti pusę Karos verslo. O Meredith kartą ir visiems laikams norėjo įrodyti, kad geba užsidirbti pati.

Ši paskola - raktas į visą likusį Merediths gyvenimą. Pagaliau sugebės sau įrodyti, kad yra kai kas daugiau nei tik grožio konkursų nugalėtoja. Galiausiai ir kiti žmonės pradės vadinti ją ne buvusią Mis Teksasas, o suaugusiąja.

Džeisonas piktai nusijuokė.

- Kodėl, po galais, turėčiau skelbti apie kvailas, neapgalvotas vestuves Las Vegase su moterimi, kuri per savo bukumą netyčia užpildė santuokos dokumentus.

- Nagi, išliek širdį, branguti. Papasakok, kaip jautiesi, - ji nužvelgė jį. - Mes vienoje valtyje. Pati nenorėčiau, jog kas nors sužinotų, kad susituokiau su tokiu bukapročiu. Štai dokumentų kopija.

- Perduosiu savo teisininkams. Niekur nedink, - patarė Džeisonas. - Noriu sutvarkyti viską, kol neišvykai iš miesto.

- Čia dar būsiu kelias dienas, bet ne ilgiau,

todėl paskubėk.

Plačiu mostu ji užrašė viešbučio pavadinimą, savo mobiliojo telefono numerį ant lipnaus lapelio ir priklijavo jam prie švarko atlapo, apgailėtinais trokšdama jį paliesti paskutinį kartą.

Gaila dėl tos sužadėtinės. Dar labiau gaila, kad Džeisonas Linhurstas Meredithi nebejaučia visiškai nieko. Tačiau labiausiai gaila, kad apie save ji negali pasakyti to paties.

Mereditė. Iš visų erzinančių žmonių, būtent ji turėjo įsiūbuoti į jo kabinetą šį paprastą penktadienį.

Ji – vienintelė moteris, kuri sugebėjo išvilioti jį iš verslininko šarvų. Vienintelė moteris, kuri galėjo didžiulis miegojusi jo lovoje, nes paprastai jis moterų į savo asmeninę erdvę neįsileisdavo. Jų trumpi santykiai buvo pašėlę, audringi, leido įgyvendinti karščiausias fantazijas ir tikrai buvo ypatingi.

Mereditė taip pat buvo vienintelė moteris, kurią jis laikė pavojinga. Ji grasino jo gerovei, ateičiai, protui. Ir tikrai kenkė jo susitvardymui. Jis negalėjo jai atsispirti Las Vegase. Ir jautė, kad niekas nepasikeitė ir dabar.

Tikrai ne laikas ir ne vieta apie tai galvoti....